

Иако је Европско првенство у фудбалу тек почело, већ је јасно да ће оно бити обележено инцидентима и озбиљним сукобима навијача, који су се, после мањих туча, претворили у прави навијачки рат на улицама Варшаве. Сукоби између пољских и руских навијача показали су огромну количину мржње и агресије, као резултат колективних историјских траума ова два словенска народа, и с тим у вези нејасна је потпуно неодговарајућа реакција пољске полиције, која не само да није могла да оствари безбедност, већ је и у Пољску пустила хиљаде руских навијача без купљених улазница.

Фудбалски хулигани озлоглашени су широм Европе, а украјински, и посебно пољски се убрајају међу најопасније и најорганизованије. Стога су, уколико не буде одговарајуће реакције органа реда, сукоби Пољака и Руса најалост вероватно најаве даљих инцидената. Домаћини првенства уверавају да ће бити способни да догађаје држе под контролом, али у исто време, у већини западноевропских медија насиље је оживело стари стереотип истока Европе као насилног, расистичког, антисемитског.

Ове оптужбе посебно погађају Украјину, чија се влада нада ублажавању негативних реакција које су ескалирале због хапшења Јулије Тимошенко. Пољска и Украјина очекивале су да ће им европско првенство допринети повољном имиџу у западноевропској јавности, али насупрот томе, већина западних медија, од локалних до националних, истиче сензационалистичке и политичке аспекте овог догађаја, док се у центар пажње ставља питање безбедности посетилаца и играча, тезом да ће Еуро 2012. бити првенство са највише скандала у новијој историји, а да се одлука да се организација додели овим двама државама показала као погрешна.

Европско првенство расизма и насиља

Пише: Александар Костић
среда, 13 јун 2012 18:48

У центар пажње се такође ставља питање расизма, док се поједини расистички испади користе као примери општег расположења.

Слике екстремиста користе се као упозорење црним или азијским навијачима шта их чека ако се усуде да дођу на првенство, а непосредно пре почетка такмичења, ББЦ је емитовао документарни филм „Стадиони мржње“, који је на таблоидан начин приказао проблем насиља и расизма међу пољским и украјинским навијачима.

Начин на које се

ове информације сервирају пружају лошу слику Источне Европе, а испади и инциденти се користе као аргумент да само „сигурним“ европским земљама треба да буде дозвољено да буду домаћини таквих догађаја.

На Западу се као пример мирне прославе фудбала и спорта истиче Светски куп одржан у Немачкој 2006, али податак да је на том догађају било више од 9 000 ухапшених говори да „цивилизован“ Запад од „дивљег „Исгока“ дели заправо само правовремена реакција полиције.

Европско првенство у Пољској и Украјини одржава се у тренуцима када ЕУ доживљава велику кризу, и када се тресу њени темељи, а сукоби у престоници Пољске и реакције са Запада оживели старе стереотипе и мржње. Показује се да су за одржавање једног свеевропског спортског такмичења заправо потребни батаљони војске и полиције, а након изгреда у Варшави, да би се смирили нереди и растерали хулигани, није било довољно 6.000 полицајаца из престонице, већ и још 1.000 полицајаца из Гдањска и Кракова.

Пре
ма последњим извештајима, у нередима у Варшави је погинуо један навијач, повређено је 15 хулигана и десет полицајаца, а ухапшено 180 изгредника. Биланс ове утакмице, и реакције на досадашњи ток првенства сведоче да је Европска унија, како криза одмиче, све даље од приципа којима већ годинама покушава да изгради своје заједништво, а да ће њене народе на миру и окупу моћи да задржи само сила.